

Capitulū tertium.

eorū sit non fm fidem sed fm genus
Necessariū ergo est vt omnes boni z
mali fiāt christiani z omnes veritatis
agnitōne accipiāt: vt z postea nullis
tentatōib? pauci eligātur de multis.
vt impleat qđ dictū est Multi sūt vo
cati pauci vero electi. Nūquid tu rep
hē dēis qñ a tritico sepa paleas z ita
recondis? Nēc enī est rō vt cū tritico
reponas etiā z paleas quia nec neces
sarie sunt tibi ad vsū. Et quō deuz
culpemus quia a fidelibus sepa infir
deles: qui nō p̄ficiunt ad gloriā eius?
Et ille quidem palee habent p̄ natu
ram vt sint palee: z triticū esse nō pos
sūt. Infideles autē nō per naturā hñt
vt sint infideles s̄ sunt p̄ria volun
tate: expellentes a se medullā iusticie.
Si ergo ille palee que nō possunt tri
ticū esse cōburuntur in igne. q̄toma
gis infideles dignius cōburētur qui
poterant triticū esse: si nō a se medul
lam iusticie picississent? Et vide qñiā
nō dixit mūdabit areā suam: s̄ pmun
dabit. Per tpa enī vsq; ad cōsumma
tionē. semp necē est vt diuers? modis
tēretur eccia: donec p̄mūdet. Et ideo
eccia christi nunq; sine tētatiōe dimis
sa est. Et p̄mū quidē vētilauerūt
iudei eam. deinde gentiles. mō heresi
tici: postmodū autē p̄uentilabit ātichri
stus. Sicut enī qñ p̄modica aura est:
nō pmundatur tota tritici massa. s̄ le
uiorēs quidem palee modica aura ta
ctātur. grauiorēs autē remanent. simili
ter remanēt z vacua: grana necesse est
ergo vt maior expectetur ventus. vt
z grauiorēs palee z vacua grana: adē
tur. Sic z qñ modica ē tētatio. illi tā
tum peunt de eccia qui multū sunt in
fideles. Ideo necessaria est tentatio
maior. vt omnes infideles plenius ex
pellant. vt p̄purget eccia. Et modo
quidē modico statu tentationis sufflā
te pessimi hoīes recedunt: si autē surre

xit maior tempestas. z illi qui vidē
tur stabiles sunt exhuri.

Incipit ier

a galilea in iordanem ad iohā
nem. In? Quā iohannes p̄dicauit di
cens. P̄niam agite: a p̄pinq̄uit emz
regni celozū vt testimoniu acciperet
a iohanne. Ecce agnus dei: ecce q̄ tol
lit peccata mundi. Et vt cōfirmaret
p̄dicationem ipius. vt vidētes hoīes
christum cū esset sine p̄dō. quasi p̄dō
rem baptizari dicant apud se. Si ille
de cuius innocentia ip̄e baptista testi
moniu dedit: baptismū se necessariuz
habere putauit. quō nos cōtēnimus
p̄niam qui sumus coopti p̄dō? Itēz
testificatus erat iohannes. qm̄ ego ba
ptizo vos in aqua. post me autē veni
et fortior me. ip̄e vos baptizabit i spi
ritu z igne. Ideo tunc venit vt etiā
hoc testimoniu eius ostenderet verū:
vt in baptismo eius ap̄ant celi. descē
dat spiritus. pater clamet de celo: z p̄
hec manifestū efficiatur quia vere di
gnitior erat iohanne qui baptizatur
a iohanne. Sicut enī qñ p̄cessit lu
cifer lux nō expectat occasum luciferi
vt ita p̄cedat. s̄ adhuc eo ascendente
egreditur. z suo luce obscurat illi? cā
dorem: sic z iohanne predicante ante
christum. christus si expectauit vt cur
sum suū iohannes impleret z sic ve
niret ip̄e in mediu: s̄ eo adhuc docen
te apparuit. vt per p̄pationē doctrine
sue vel opis. p̄dicationē iohannis fa
ceret nec videri iusticiā. Unde postq̄
cepit christus p̄dicare. ad se currētib?
p̄niuersis viluit doctrina iohannis.
Unde discipuli videntes dicebāt ad
eū Rabbi. ecce cui testimoniu phibe
bas ecce hic baptizat z omnes veni
unt ad eū. Deū venit ad baptismū
nō vt ip̄e remissionem p̄dōmz accipe
ret per baptismū: sed vt scificatas